

Aan de Acht (1) van de oorlog, gekozen door de stad Florence, op wier aandringen de heilige naar paus Gregorius XI ging

Van de eervolle en minzame ontvangst, die haar aan het hof te beurt viel. Zij verwacht de afgevaardigden, opdat het niet zou schijnen, dat zij onwaarheid zou hebben gesproken.

In de naam van Jezus Christus, de Gekruisigde, en van de zoete Maria.

Dierbaarste vaders en broeders in Christus Jezus. Ik, Catharina, dienstmaagd en slavin van de dienaren van Christus, schrijf aan u in Zijn kostbaar Bloed, met de wens u ware zonen te zien, nederig en gehoorzaam aan uw Vader, en wel op zulk een wijze, dat u nooit het hoofd zult omwenden, maar ware droefheid en bitterheid zult ondervinden over de belediging, die u uw Vader hebt aangedaan. Want indien degene, die heeft beledigd, dit niet herstelt door smart over de aangedane belediging, is hij niet waardig barmhartigheid te ontvangen. En ik nodig u uit tot een ware vernedering van het hart, waarbij u niet het hoofd moet omwenden, maar voor u uit moet zien, waarbij u het heilig voornemen moet volgen, waarin u bent begonnen, en u daarin iedere dag versterken, indien u in de armen van de Vader ontvangen wilt worden. Als dode zonen zult u het leven vragen, en ik hoop om de goedheid van God, dat u het zult ontvangen, wanneer u zich wel wilt vernederen en uw fouten erkennen.

Maar ik beklaag mij zeer over u, wanneer het waar is wat men hier zegt, dat u namelijk een belasting zou hebben opgelegd aan de geestelijken. (2) Als dit waar is, is het een groot kwaad op twee manieren. Ten eerste omdat u er God door beledigt, want u kunt dat niet doen met een goed geweten. Maar het schijnt mij, dat u uw geweten en alle goede gevoelens verloren hebt, en dat u nergens meer acht op slaat, dan op de zinnelijke en onbestendige goederen, die voorbijgaan als de wind. Zien wij dan niet, dat wij sterfelijk zijn, en moeten sterven, en dat wij niet weten wanneer? En daarom is het een grote dwaasheid zich het genadeleven te ontnemen, en zichzelf de dood te geven. Ik wil niet dat u zo zult handelen, want op deze wijze zou u het hoofd omwenden, en u weet, dat niet hij die begint de roem waardig is, maar hij, die volhardt tot het einde. Ik zeg u, dat u geen vrede zult kunnen sluiten, wanneer u niet in de nederigheid volhardt, en geen beledigingen en ergernissen meer aandoet aan de bedienaren en de geestelijken van de heilige Kerk.

Dit is de tweede wijze waarop uw manier van handelen kwaad en schadelijk voor u zal zijn, zoals ik zei. Want buiten het kwaad, dat u overkomt omdat u God beledigt, zeg ik u, dat het uw vrede zal bederven, omdat de heilige Vader nog grotere verontwaardiging tegen u zal opvatten, als hij dit weet. Dit is, wat enkele kardinalen mij gezegd hebben, die de vrede zoeken en wensen. Toen zij dit vernamen, zeiden zij: „Het schijnt dat het niet waar is, dat dezen zich wensen te verzoenen, want wanneer dat zo zou zijn, dan zouden zij zich wachten voor de kleinste daad, die tegen de wil is van de heilige Vader, en tegen de gebruiken van de heilige Kerk.” Ik geloof, dat de zoete Christus op aarde deze en dergelijke woorden zou kunnen spreken, en hij heeft gelijk wanneer hij zo spreekt.

Ik zeg u, en ik bid u, dierbaarste vaders, werk de genade van de heilige Geest niet tegen, want hoewel u die niet verdient is Hij bereid, ze u te schenken. En mij doet u schande en oneer aan, want wat zou er anders uit kunnen voortkomen dan schande en verwarring wanneer u het ene zegt, en het andere doet? Ik bid u, dat dit niet meer zo zal zijn, maar dat u er zich op toe zult leggen in woorden en daden te tonen, dat u de vrede wilt en niet de oorlog.

Ik heb met de heilige Vader gesproken; hij heeft mij door de goedheid van God en zijn eigen goedheid zeer minzaam aangehoord. Hij toonde een grote liefde tot de vrede te hebben, hierin handelend zoals de goede vader, die niet naar de belediging van de zoon ziet, maar slechts daarnaar of hij zich vernederd heeft, om hem volkomen barmhartigheid te kunnen bewijzen. Welk een bijzondere vreugde hij daarover voelde, zou mijn tong niet kunnen verhalen. Nadat ik geruime tijd met hem gesproken had, zei hij ten slotte, dat wanneer de zaak er zo voor stond, als ik ze hem voorlegde, hij bereid was u te ontvangen als zonen, en te handelen zoals het mij zou goeddunken.
(3)

Meer zeg ik niet. Het dunkt de heilige Vader, dat geen ander antwoord kan gegeven worden, vóórdát uw afgezanten hier aankomen. Het verwondert mij, dat zij niet reeds gekomen zijn. Wanneer zij hier zullen zijn zal ik bij hen langsgaan, en ik zal ook naar de heilige Vader gaan, en ik zal u schrijven hoe zijn stemming is ten opzichte van hen. Maar u met uw belasting en uw andere dwaasheden, gaat het voor mij bederven, wat hier gezaaid wordt. Handelt dus niet meer zo, om de liefde van Christus, de Gekruisigde, en om uw eigen bestwil. Meer zeg ik niet. Volhard in de heilige en zoete genieting van God. Jezus zoekt, Jezus de Liefde.

Gegeven te Avignon, op 28 juni 1376.

(1) Geschreven tien dagen na haar aankomst te Avignon. De Acht waren magistraten, die het jaar vóórdát de oorlog tegen de paus uitbrak, voor korte tijd waren gekozen. Zij werden evenwel herhaaldelijk opnieuw bevestigd in hun ambt. De kwade trouw van deze bewindvoerders deed de onderhandelingen van Catharina mislukken. Maar een belangrijkere bijdrage aan de vrede met de H. Stoel was het gevolg van haar reis, namelijk de terugkeer van de paus uit Avignon.

(2) Zij legden niet alleen de geestelijken een belasting op, maar zij lieten voor honderdduizend gulden aan kerkelijke goederen verkopen. Volgens Ammirato deden zij een boedelbeschrijving van de kerkelijke goederen plaatshebben en daarna dwongen zij de burgers deze aan te kopen.

(3) Gregorius XI gaf Catharina volmacht de vredesvoorwaarden vast te stellen.